

Dosarul nr. 2ra-81/2022
2-20036112-01-2ra-21012022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (D. Crigan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Anton, I. Secrieru, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

02 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Petru Caraman,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația
Coproprietarilor în Condominiu nr. 55/583 împotriva lui Caraman Petru cu privire
la încasarea datoriei și penalităților,
împotriva deciziei din 03 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 12 martie 2020, ACC nr. 55/583, reprezentată de avocatul Prodan Svetlana, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Caraman Petru cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile comunale, a penalităților și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, potrivit extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice, la data de 30 iunie 2016 a fost înregistrată ACC nr. 55/583, cu sediul în mun. Chișinău, str. Melestiu, 26, obiectul principal de activitate fiind administrarea imobilelor. Caraman Petru este proprietarul apartamentului nr. xxx, din str. xxxx, mun. xxxx și respectiv este membru al ACC nr. 55/583, începând cu data de 09 decembrie 2016.

Reclamantul a invocat că, la momentul înregistrării dreptului de proprietate blocul locativ din str. xxxx, era deja dat în exploatare. Astfel, potrivit ordinului de încasare eliberat de ÎM „Infocom” pentru luna noiembrie 2019, proprietarului apartamentului nr. xxx i-au fost prestate serviciile comunale pentru deservirea blocului, încălzire, apă, gaz, auto salubritate, energie electrică, ascensor și alte servicii, în sumă de 3 534,60 de lei, iar în calitate de membru al ACC nr. 55/583, pârâtul avea obligația să achite aceste datorii. Totodată, a fost calculată și penalitatea din suma datorată pentru perioada 02 martie 2019 - 19 februarie 2020, în sumă de 536,92 de lei.

Până la înaintarea acțiunii în judecată a încercat să soluționeze problema pe cale amiabilă, ulterior a fost expediată și reclamație în adresa lui Caraman Petru, prin care s-a solicitat achitarea benevolă a datoriilor acumulate pentru serviciile comunale. Deoarece, pârâtul nu și-a onorat obligațiunile sale ca membru al ACC nr. 55/583 de achitare benevolă și în termen a serviciilor comunale prestate, reclamantul a fost nevoit să adreseze în instanța de judecată, suportând cheltuieli de asistență juridică în sumă de 1000 de lei.

În cadrul ședinței de judecată ACC nr. 55/583, reprezentată de avocatul Prodan Svetlana, a renunțat la pretenția privind încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale în sumă de 4 408,77 de lei din contul pârâtului Caraman Petru, solicitând admiterea parțială a cererii de chemare în judecată cu încasarea din contul pârâtului a taxei de stat în sumă de 270 de lei și cheltuielilor de judecată în sumă de 1000 de lei. Tot în cadrul ședinței de judecată Petru Caraman a solicitat încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2000 de lei.

Prin hotărârea din 29 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost respinsă acțiunea.

S-a încasat de la ACC nr. 55/583 în beneficiul lui Caraman Petru cheltuielile de asistență juridică în sumă de 500 de lei.

În motivarea soluției date instanța de fond a reținut că, reclamantul a renunțat la pretenția privind încasarea datoriei pentru serviciile locativ comunale în mărime de 4 408,77 lei din contul pârâtului, Caraman Petru. Cu referire la pretenția reclamantului privind încasarea taxei de stat și a cheltuielilor de judecată, instanța de fond a considerat că este neîntemeiată, deoarece pârâtul Caraman Petru a achitat datoria pentru serviciile locativ comunale anterior intentării acțiunii civile.

Referitor la pretenția lui Caraman Petru privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2000 de lei instanța a concluzionat, că această sumă este exagerată, respectiv a încasat din contul ACC nr. 55/583 în beneficiul lui Caraman Petru suma de 500 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La 29 octombrie 2020, ACC nr. 55/583, reprezentată de avocatul Prodan Svetlana, a depus cererea de apel nemotivată, iar la 21 februarie 2021, în interiorul termenului acordat de către instanța de apel, a depus cerere de apel motivată, solicitând casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei decizii noi.

Prin decizia din 03 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de ACC nr. 55/583, s-a casat hotărârea din 29 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea compensării cheltuielilor de judecată și în această parte s-a emis o hotărâre nouă prin care a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată.

S-a încasat din contul lui Caraman Petru în beneficiul ACC nr. 55/583 taxa de stat în sumă de 270 de lei și cheltuielile de judecată în sumă de 1000 de lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a stabilit că constatarea instanței de fond precum că datoria pentru serviciile comunale a fost achitată anterior adresării ACC nr. 55/583 cu prezenta acțiune și astfel, reclamantul nu poate beneficia de compensarea cheltuielilor de judecată, este greșită. Or, anterior, ACC nr. 55/583 a somat pârâtul despre necesitatea achitării datoriilor. Ultimul, nu a reacționat la somație, urmare a cărui fapt ACC nr. 55/583 s-a adresat cu prezenta acțiune în instanță. Faptul, că în aceeași zi beneficiarul serviciilor comunale și, corespunzător, pârâtul/intimat a achitat integral datoria nu constituie temei pentru respingerea

cerinței reclamantului de compensare a cheltuielilor de judecată.

Aici, instanța de apel a făcut referire la dispozițiilor art. 97 alin. (3) din Codul de procedură civilă, menționând că situația actuală nu cade sub incidența acestei norme, deoarece creditorul a somat debitorul serviciilor comunale pentru a achita datoria, dar somația a rămas fără răspuns. Mai mult, Colegiul Curții de Apel Chișinău a accentuat că intimatul a fost informat despre datorie și prin intermediul facturilor de plată înaintate de ACC nr. 55/583, dar nu le-a achitat deoarece nu era de acord cu suma înaintată spre plată.

Instanța de apel a considerat că, reclamantul este îndreptățit de a i se compensa cheltuielile de judecată suportate, care sunt demonstrate prin înscrisurile anexate la dosar. La fel, a considerat necesar de a încasa din contul lui Caraman Petru în beneficiul ACC nr. 55/583 taxa de stat achitată la depunerea acțiunii, în sumă de 270 lei și parțial plata pentru serviciile avocatului, în sumă de 1000 de lei.

Cu referire la cheltuielile de judecată, sub formă de plata pentru serviciile avocatului suportate de către pârâtul Caraman Petru, acesta a achitat datoria concomitent cu adresarea părții oponente cu prezenta acțiune, iar în apel a pierdut procesul.

La 14 ianuarie 2022, Petru Caraman a declarat recurs prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei hotărâri noi de încasare a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2000 de lei.

În motivarea recursului Petru Caraman a invocat că, a fost aplicată eronat legislația civilă cu privire la compensarea și repartizarea cheltuielilor de asistență juridică, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și examinarea probelor anexate la materialele cauze a fost selectivă. Instanța de apel a constatat greșit faptul că ACC nr. 55/583 a somat debitorul despre necesitatea achitării datoriei pentru serviciile comunale.

Recurentul consideră că ACC nr. 55/583 nu poate beneficia de rambursarea cheltuielilor de asistență juridică și de taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

Recurentul a indicat că prin extrasul bancar din 13 martie 2020, ora 14:10, se confirmă faptul că datoria pentru serviciile locativ comunale în sumă de 4 408,77 lei a fost achitată (f.d. 56).

La 24 ianuarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs depusă de către Petru Caraman, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 128).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 03 iunie 2021, iar la 18 noiembrie 2021 a expediat în adresa participanților la proces decizia motivată (f.d. 118).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 14 ianuarie 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Petru Caraman, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Petru Caraman.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh